

Bilag 16.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 28. januar 1969.

I anledning af det af finansministeren fremsatte ændringsforslag til loven om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) skal rådet herved tillade sig at fremsætte følgende bemærkninger dels til ændringsforslaget, dels til den gældende lov:

Ad lovens § 3, stk. 2. [udelades]

Ad lovens § 4, stk. 2, eller § 12, stk. 1.

Efter anmodning fra bandagistorganisationerne vil rådet tillade sig at anmode om, at bandager, proteser, indlæg, brokbind, gummistrømper m. v. fritages for merværdiafgift.

Det betragtes som en urimelighed, at mennesker, som i forvejen er ramt af sygdom, ulykkestilfælde og lign., skal belastes med merværdiafgift på de bandager, proteser og lign., som de er nødt til at købe for at kunne bevare deres helbred og arbejdsevne.

Da skotøjsreparationer medfører betydeligt mindre maskinarbejde end produktionen af nye sko, har loven i dens nuværende form med beskatning af arbejdslønnen medvirket til en forvriddning af konkurrenceforholdene mellem salget af nye sko og reparationer af sko, en udvikling, som uden tvivl efterhånden vil forstærkes til skade såvel for de forbrugere, der ikke har råd til stadig at købe nye sko, som for skomagermestrene, hvis kår i forvejen er temmelig ringe.

Vi vil derfor henstille, at også reparationer af sko fritages for afgift i henhold til lovens § 4, stk. 2, eller ved en tilføjelse til lovens § 12, stk. 1.

Ad lovens §§ 4 og 5.

Der findes ikke i loven nogen tilskyndelse til, og der er ikke fastsat særlige bestemmelser om kontrol med, at de i henhold til lovens § 4, stk. 1, ikke registrerede virksom-

heder lader sig registrere, efterhånden som deres årlige omsætning forøges ud over de 5.000 kr.

For at sikre, at noget sådant sker, vil vi foreslå, at der foretages registrering af de nævnte virksomheder, selv om de i henhold til § 4, stk. 1, derefter fritages for at svare afgift, og desuden foreslår vi, at der samtidig indføres pligt for sådanne virksomheder til årligt at andrage om fortsat fritagelse.

Rådet har fra en lang række brancheorganisationer fået henvendelser vedr. dette spørgsmål; dels ønsker man beløbet nedsat fra 5.000 til f. eks. 2.000 kr., dels ønsker man en nærmere kontrol, jfr. ovenstående, med, at ikke registrerede virksomheder lader sig registrere, når deres omsætning stiger ud over de 2.000 eller 5.000 kr. Fritagelse for registrering på grundlag af det i paragraffen nævnte har givet øgede muligheder for „fusk“, da de af „fuskerne“ udførte arbejder nu ikke behøver at blive belastet med den foreskrevne merværdiafgift.

Ad lovens § 13.

Den i denne paragraf indførte bestemmelse om tvungen anvendelse af leveranceprincippet vil vi tillade os at anmode om må blive ændret således, at der bliver valgfrihed mellem anvendelsen af leveranceprincippet og betalingsprincippet ved afregningen af merværdiafgiften.

For de fags vedkommende, som leverer på lang kredit, har fastholdelsen af leveranceprincippet alene medført store administrative og ikke mindst likviditetsmæssige vanskeligheder.

Bl. a. for byggehåndværket, hvor leverancerne meget ofte sker med temmelig lange kreditter, ofte over flere år, er der opstået likviditetsvanskeligheder, fordi virksomhederne selv sagt i mange tilfælde ikke er i stand til at stå i forskud med hensyn til